

Nu se întâmplă foarte des să analizez filmele pentru copii, deși primesc destul de frecvent rugăminți. Mai mult, această analiză debordează de complezență masculină, iar eu îmi exhib toată puterea bărbătească în timp ce scriu acest text.

În general, majoritatea cererilor vin de la părinți care vor să analizez producțiile Pixar, dar m-am decis să mă concentrez pe începuturi, pe ceva ce nu am mai văzut din copilărie: Mary Poppins. Înainte ca Jessica Rabbit să se unduiască lasciv în "Who framed Roger Rabbit?" și înainte ca Brad Pitt să hoinărească alături de frumuseți animate în "Cool World", a fost Mary Poppins. Într-o realizare tehnică remarcabilă pentru vremea ei, Julie Andrews juca rolul lui Mary Poppins, o dădacă visătoare, care aduce echilibrul într-o familie bogată, dar disfuncțională. În misiunea ei, este însoțită de povestitorul carismatic și independent, interpretat de Dick van Dyke, al cărui personaj ia la rând, nu se știe din ce motiv, toate slujbele de doi lei posibile (cu un accent britanic imposibil).

Ceea ce scapă din vedere majorității oamenilor este prezența profundă a temelor oculte în film. Cititorii obișnuiți ai site-ului meu, jaysanalysis.com, nu vor fi surprinși să afle că autoarea cărții, P.L. Travers, a fost – v-ați prins!- o ocultistă zeloasă. Nu doar atât, dar veți fi și mai puțin surprinși să descoperiți că Travers (la fel ca și Hitchcock) a lucrat pentru serviciile secrete britanice și pentru Ministerul Informației, principala sursă de propagandă guvernamentală. La fel ca și restul grupării Korda din interiorul spionajului britanic, despre care am scris în [Holywood Ezoteric](#),

Travers s-a întâlnit cu Walt Disney pentru a discuta adaptarea cinematografică a romanului. Bineînțeles, misiunea principală a acestor personaje (Dahl, Fleming, Coward) a fost de a influența politica externă a SUA pentru a intra în Al Doilea Război Mondial și a da o mână de ajutor în formarea OSS

(*Biroul de Servicii Strategice, predecesorul CIA, n.trad.*

), după cum am văzut cu altă ocazie:

Cireașa de pe tort este mărturia lui Phillip Knightley, din "The Second Oldest Profession: Spies and Spying in the Twentieth Century", conform căruia toată această campanie a fost un efort britanic de a manipula politica americană:

”Donovan a fost ajutat să-și pregătească memoriul către Roosevelt de Stephenson și ofițerii SIS din staful său. Doi experimențați ofițeri de informații britanici, Amiralul John Godfrey și asistentul său personal, Locotenentul Comandant Ian Flemming (devenit celebru, ulterior, în calitate de creator al personajului James Bond) au traversat oceanul să lucreze pentru această campanie. Nu există vreo îndoială asupra a ceea ce britanicii sperau să obțină, după cum reiese foarte clar din rapoartele pe care Stephenson i le trimitea lui Manzies. El scria că, la început, Donovan nu era deloc sigur că dorea să preia postul de director al **‘noii agenții pe care noi o avem în vedere**’ (sublinierea autorului). Când Donovan a fost numit, el l-a acuzat pe Stephenson, după cum mărturisește chiar acesta, că a complotat și că l-a împins să preia această slujbă. Apoi, Stephenson și-a mărturisit ușurarea că omul ‘nostru’ a ajuns într-o poziție atât de importantă pentru eforturile ‘noastre’. Maiorul Desmond Morton, de la Industrial Intelligence Center, a fost și mai tranșant: ‘pentru toate intențiile și scopurile lor, serviciile de securitate americane sunt controlate de britanici prin intermediul președintelui. Desigur, este vital ca acest lucru să nu fie cunoscut în virtutea scandalului pe care l-ar provoca în rândurile izolaționiștilor” (pagina 217-218)

Pentru meritele sale deosebite în domeniu, Travers a fost decorată cu Ordinul Imperiului Britanic, ceea ce arată că nu era doar o simplă autoare de cărți de copii și că, la fel ca restul ofițerilor din grup, era puternic implicată în studii și experimente oculte. Pentru Travers, aceasta însemna o preocupare pentru teozofie, scrierile lui Gurdjieff și, în cele din urmă, meditații Zen. Scriitorul S. Brinkmann comentează pe marginea acestui subiect:

”În Londra, Travers l-a întâlnit pe intelectualul irlandez George William Russell, cunoscut ca A.E. Russell, un adept al lui Madame Blavatsky și al teozofiei. (Teozofia, condamnată de Biserică, este o versiune modernă de Gnosticism, care amestecă la un loc idei panteiste și oculte). Russell avea impresia că el și Travers s-ar fi întâlnit într-o viață trecută, așa că s-a împrietenit cu ea și a ajutat-o să își extindă cercul de prieteni astfel încât să întâlnească ocultști ca I. Gurdjieff și P.D. Ouspensky. De asemenea, el a introdus-o în domeniul religiilor esoterice orientale și al folclorului și a încurajat-o să-și folosească fantezia pentru a scrie povești.”

Potrivit Societății Teozofice, Travers îl frecventa atât pe poetul Yeats, care făcea parte din Golden Dawn, cât și pe satanistul George Bernard Shaw. ”A devenit un membru important al cercului literar din care făceau parte W. B. Yeats, Padraic Colum, James Stephens, Lady George, George Bernard Shaw și alții. Mai târziu, s-a mutat în Anglia și a scris pentru New English Weekly. Acolo, grupul ei de prieteni s-a lărgit cu personaje precum A. R. Orage, P. D. Ouspensky și G. I. Gurdjieff. În acest timp, W.B. Yeats a tradus Upanișadele, lucrare ce va avea o influență deosebită asupra lui Travers, la fel ca și mitologia hindusă sau budistă, tradiția indienilor Navajo și psihologia lui Jung’ (...) Scena zoo din cartea Mary Poppins este înțesată

Mary Poppins: revoluționară, feministă, ocultistă

Scris de Jay Dyer

Marti, 05 Septembrie 2017 11:33

de imagerie ocultă. În scena cu pricina, animalele conduc grădina, iar oamenii se află în cuști. Regele animalelor este un șarpe cobra uriaș, pe care Poppins îl numește văr.”

Cum era de așteptat, cartea diferă foarte mult de film, lucru care a deranjat-o pe Travers (această întâmplare a devenit, de altfel, subiectul unui film recent, ”Saving Mr. Banks”). Travers a descris o o dădacă acrită, o cotoaroanță imposibil de îmbunătățit, în timp ce Disney a preferat o bonă impecabilă, întruchipată de Julie Andrews. Bizareriile nu se opresc, totuși, aici. Filmul debutează cu imaginea unei mame cu probleme, obsedată în chip ridicol de cauze feministe, în timp ce își neglijează copiii, și un tată posac, de meserie bancher, care își dorește să conducă familia ca pe o mașinărie unsă la perfecție. Drept consecință, familia alege o guvernantă tipică care apare, literal, dintr-un nor adus de o pală de vânt. În concepția lui Travers, aceasta ar urma să reprezinte o *siddhi* sau o formă de reîncarnare a unui arhetip feminin, lucru confirmat de Jurnalul Societății Teozofice:

”S-ar putea spune că Mary Poppins se aseamănă cu un înger păzitor, cu un daimon sau cu o ființă cosmică aflată în vizită pe pământ din când în când. Nu ajunge la un consens cu familia Banks decât foarte târziu, dar, cât timp se află acolo, învață familia, în special copiii, despre sensul profund al vieții. Face acest lucru prin escapade magice alături de copii în timp ce micuții visează sau se trezesc și par că părăsesc încăperea...”

Jurnalul Societății Teozofice continuă, comentând pe marginea scrierilor lui Blavatsky:

”În fragmentul patruzeci, textul spune ‘Numai atunci vei putea deveni un preumblător al cerului, care merge pe vânturile de deasupra valurilor, al cărui pas nu atinge apele’ (p. 9). Explicația din glosar pentru acest fragment se referă la *siddhi* sau la puterea spirituală ca fiind un preumblător al cerului, iar ‘corpul yoghinului devine una cu vântul; ca un nor din care se ițesc membrele sale’, după care yoghinul ‘înțelege și percepe ceea ce se află dincolo de stele și mări, aude limbajul *devilor* și înțelege și percepe ceea ce se află în mintea unei furnici’ (p.77) Această stare este cunoscută ca Marea Excepție și se potrivește de minune puterilor pe care le deține Mary Poppins. Mai precis, aceasta înseamnă că ea a trecut dincolo de evoluția umanității, iar viața ei se află în opoziție cu cei care nu au atins acest stadiu.”

Așadar, Mary Poppins este o bătrână demonică, dintr-o altă dimensiune, trimisă către noi, neandertalienii, care încă mai credem în lucruri ca rațiune, comerț, ierarhie socială etc. Mary se află dincolo de toate acestea, deoarece, se presupune, ea este ființa evolutivă perfectă, adică,

Mary Poppins: revoluționară, feministă, ocultistă

Scris de Jay Dyer

Mărti, 05 Septembrie 2017 11:33

bineînțeles, o femeie. De aici apar în film lozincile frecvente despre feminism și sufragete, mult edulcorate în versiunea cinematografică, în care, la final, mama feministă lasă deoparte activismul și se întoarce la bărbat și la copii.

În mare, versiunea Disney are un mesaj pozitiv: relațiile umane familiale sunt naturale, sănătoase și organice. Mai mult, chiar și venalii bancheri britanici sunt portretizați negativ.

Acest sfârșit sănătos ocultează unele aspecte mai stranii ale filmului, cum ar fi referințele constante la “revoluție” și la “vânturile schimbării”. Deși Mary pare conservatoare, ea reprezintă, de fapt, o putere revoluționară. Pe de altă parte, șefii *bancsteri* ai domnului Banks detestă revoluțiile. Nimic mai puțin adevărat în lumea reală, unde

bancsterii

și miliardarii sunt întotdeauna în spatele măștilor revoluționare, de la Marxism, la anarho-capitalism și la babilonia sexuală ideologizată (vezi seria mea de podcasturi Tragedy and Hope)

Nepăsătorul Bert (Van Dyke) este reprezentantul muncitorilor, din moment ce îl vedem în numeroase slujbe meniale, printre care și aceea de artist sau coșar. Bert și Mary fac o echipă stranie, care, într-un mod esoteric și capricios, aduc lumea imaginației în realitate, ceea ce reprezintă “vântul schimbării” adus de Mary și pentru care a fost trimisă. La prima impresie, filmul are un final inocent, prietenos pentru familii, dar în substrat avem de-a face cu o trimitere la presupusa bisexualitate a lui Travers și la drepturile femeilor. Este filmul despre adevăratul rol al femeii și dacă adevărata femeie este o ideoloagă radicală sau o casnică? Tema feministă a filmului a reușit să strânească multe comentarii plictisitoare și inutile, dar, la acea vreme, a fost un “simbol al feminismului”. Revista Time explică:

“Filmul a avut un mesaj puternic pentru publicul anului 1964. În acel an, capitolul șapte al Actului Drepturilor Civile a interzis discriminarea sexuală la angajare. Cazul Roe vs. Wade era încă la nouă ani distanță depărtare. ‘Suntem soldați în fuste’, cântă doamna Banks în primul cântecel din film. ‘Cruciate neînfricate pentru votul femeilor. Fiicele fiicelor noastre ne vor închina ode de mulțumire și vor spune: Bravo, surioară!’”

Mary Poppins: revoluționară, feministă, ocultistă

Scris de Jay Dyer

Marti, 05 Septembrie 2017 11:33

Dacă doamna Banks e vocea progresului, soțul ei, domnul Banks, este vocea tradiției. Banks, un bancher spilicuit, își face cunoscut crezul în cel de-al doilea cântec al filmului, "Viața pe care o duc":

E minunat să fii englez în 1910

Regele Edward este pe tron, este vremea bărbaților

Sunt lordul, regele, seniorul casei mele

Îmi conduc supușii, servitorii, copiii, nevasta cu o mână forte, dar blândă – noblesse oblige

Această viziune patriarhală nu rezistă la dezordinea sistematică adusă în casă de Mary Poppins. Tânărul Michael Banks vrea să cumpere mâncare pentru păsări de la o femeie despre care dădaca sa i-a vorbit, dar tatăl său vrea să-i investească mărunțișul în bancă. Băiatul vrea să-și recupereze banii, îi neliniștește pe ceilalți clienți și creează o panică bancară – un semn al vremurilor tulburi ce vor urma! Toată această provocare la adresa status-quo-ului (pe lângă noua sa situație de șomer) îl determină pe domnul Banks să-și reconsidere poziția față de putere și ordine".

Mary declanșează o revoluție printr-o panică bancară involuntară. Deși familia iese mai puternică la final, acest lucru se întâmplă prin falimentul domnului Banks și prin înghițirea pilulei amare despre patriarhat. Într-adevăr, toți bărbații din film sunt nerozi, de la idiotul de pe străzi, la senilul căpitan de vas care locuiește deasupra casei Banks. Mesajul lui Mary Poppins este simplu: "Bărbați, este timpul să vă predați". Bărbatul, adversarul etern al fanteziei și distracției. O, patriarhie întunecată, cauză a războaielor, a foametei, a bolilor și a molimelor! Dispari! Mai mult, bărbații trag și vânturi, dar delicata Mary, deși face același lucru, rămâne perfectă. Dacă filmul s-ar reface astăzi într-o variantă geopolitică adecvată, Domnul Banks și bancherii săi ar apărea la finalul filmului și i-ar umple geanta lui Mary Poppins cu bani pentru excelentul efort de subversiune revoluționară.

Mary Poppins: revoluționară, feministă, ocultistă

Scris de Jay Dyer

Mărti, 05 Septembrie 2017 11:33

Cartea lui Jay Dyer, Hollywood Esoteric, poate fi comandată de pe magazin.anacronic.ro